

Samtykke opsigse nogen af de i Ejendommen boende Lejere for at kunne benytte Lejligheden til eget Brug". Hvis denne Bestemmelse vedtages, fastsættes det, at enhver, som har ejet en Ejendom under den gamle Lov, kan komme til at bo i denne sin Ejendom, medens den, som køber Ejendom, efter at den nye Lov er traadt i Kraft, ikke har den samme Berettigelse. Men det gør efter min Mening heller ikke saa meget, fordi han ved, under hvilke Forudsætninger han gaar til at købe en Ejendom. Jeg mener, at hvis vi gjorde Bestemmelsen gyldig ogsaa for de Folk, som har købt Ejendom, og derved i Virkeligheden lod Bestemmelsen faa tilbagevirkende Kraft, saa gik vi disse Ejeres Ret for nær i Henhold til den Beskyttelse, de mener og naturligt maa mene at have under den bestaaende Lov.

Jeg skal derpaa pege paa Ændringsforslag under Nr. 41, som gaar ud paa at begrænse Lovens Varighed til 1. November 1919, medens man i Lovforslaget har 1. April 1921. Vi mener, at det vil være heldigt stadig gennem denne Bestemmelse at fastslaa, at det Omraade, hvorpaa vi her lovgiver, hører ind under hele den midlertidige Lovgivning, som er skabt af de ekstraordinære Forhold. Hvis det skulde vise sig nødvendigt, naar den af os foreslaaede Tid er udløbet — og det er meget muligt, at Huslejelovgivningen saa bør fortsættes — ja, saa kan Sagen tages op igen.

Derefter skal jeg gøre nogle Bemærkninger til noget af, hvad der blev fremsat af den ærede Ordfører. Ordføreren omtalte særlig et Ændringsforslag under Nr. 2, stillet af det radikale og socialdemokratiske Flertal indenfor Udvalget, hvori det siges, at „Lejere i en Kommune, hvor der ikke er nedsat Nævn, kan indanke Spørgsmaal om Lejeforhold for Nævnet i den nærmeste Nabokommune“. Jeg synes ikke, man kan gaa med til et saadant Forslag; Nedsættelse af Nævn er et Spørgsmaal, som er lagt i den enkelte Kommunalbestyrelses Haand; den enkelte Kommune maa afgøre, hvor vidt den vil have Huslejenævn eller ikke, og jeg synes, man gaar den kommunale Selvbestemmelsesret lovligt nær, naar man foreslaar, at Folk indenfor en Kommune, hvor der ikke er nedsat Nævn, skulde have deres Sager forelagt til Afgørelse i en anden Kommune, hvor der er nedsat Nævn, en Kommune, hvis Forhold de ikke har ringeste Indflydelse paa, hvor de ikke har ringeste Indflydelse paa Valget af Nævnet gennem

deres kommunevalgte Repræsentanter. Jeg synes, man her gaar ganske ud over, hvad man med Rette kan gøre i Henhold til den Opfattelse, vi hidtil har haft med Hensyn til det kommunale Selvstyre.

Den ærede Ordfører omtalte forskellige Ting, som han mente, vi burde have ændret. Under Nr. 6 er der af hele Udvalget stillet — og tiltraadt af Indenrigsministeren — et Ændringsforslag, der gaar ud paa, at Ordene „saa vidt muligt“ slættes. Det hedder nemlig i § 2, at hvert Nævn skal bestaa af en Formand og 4 andre Medlemmer. Nævnets Medlemmer (undtagen Formanden) skal saa vidt muligt bo i Nævnskredsen. Ændringsforslaget tilsigter nu at slaa fast, at de skal bo i Nævnskredsen, ikke blot som Regel. Nu mente det ærede Medlem, som er Ordfører for Flertallet (Simonsen), at hvis vi fastholdt dette, vilde det foraarsage store Omvæltninger — han brugte det Udtryk. Skulde det virkelig foraarsage store Omvæltninger, om vi slog fast, at Nævnets Medlemmer skal bo indenfor Nævnskredsen? Jeg finder, det er en ganske naturlig Bestemmelse, og hvis det ikke for Tiden er Regelen, at de bor indenfor Nævnskredsen, er det virkelig nødvendigt at slaa fast, at de skal gøre det.

Jeg kommer derefter til den ærede Ordførers Bemærkninger til Ændringsforslaget Nr. 14 til § 5, stillet af hele Udvalget. Ved Lovforslagets første Behandling udtalte jeg, at jeg mente, det ikke gik an at drage ind under Nævnets Myndighed Udlejning af Værelser med fuld Kost, og Udvalget tillige med den højtærede Indenrigsminister er da nu enedes om at lade Værelser med fuld Kost udgaa. Nu mener jeg, at det var naturligt, om den ærede Ordfører paa Udvalgets Vegne havde anbefalet dette Ændringsforslag, men den Anbefaling, han gav, blev i Virkeligheden en eneste stor Argumentation mod Ændringsforslaget. Det forstaar jeg ikke rigtigt. Han sagde, det var en mindre heldig Ordning, der her var foreslaet. Jeg tror nu, det er en meget heldig Ordning, der er foreslaet af hele Udvalget og tiltraadt af Ministeren, og jeg finder, som sagt, det var en højt ejendommelig Anbefaling, den ærede Ordfører gav af dette Ændringsforslag.

Med Hensyn til Bøderne skal jeg sige, at vort Parti ikke er med til at foreslaa Lovforslagets Bestemmelse om, at Bøderne skal indgaa i Statskassen, ændret til, at de skal indgaa i Kommunekassen. Rigs-